සමිදාණෝ දීනයන් ඔසවන සේක

සාමාන්‍ය සමයේ පස්වන ඉරුදින

පළමු කියවීම : ජෝබ් 7:1-4,6-7
දෙවන කියවීම : 1 කොරින්ති 9:16-19,22,23
සුවිශේෂය : මාක් 1:29-39

ශුද්ධවූ සභා මාතාව සිය වාර්ෂික ජනවන්දනා ගමනේ සාමාන්‍ය සමයේ පස්වැනි සමයට එළඹෙමින් සිටින්නී, අරුත්බර ශුද්ධ ලියවිලි පාඨයන් රැගත් ඉරුදින ජනවන්දනාව හා සමඟ ඒකාත්මික වන්නට අපට ඇරයුම් කරන්නීය.

සුළං රොදක් පමණක් ම වූ මිහිමත මිනිස් ජීවිතය සටනක් අරගලයක් වන බව පළමු දේව ප්‍රකාශනය තුළ ජෝබ් තුමා ප්‍රකාශ කරන්නේ බලාපොරොත්තුවක් නොමැතිව ගෙවී යන ඒකාකාරී දවස්වල සිරකරුවකු වීමේ අත්දැකීම් සමඟය. එහෙත් ඒ වේදනාබර සිතුවිලි අතර පවා දෙවියන් වහන්සේ ගැන බලාපොරොත්තුවක් නැතැයි කීමට හැක්කේ කා හට ද? දෙවන දේව ප්‍රකාශනය තුළ කියැවෙන පාවුලු තුමා කොරින්තිවරුනට යැවූ පළමු හසුනෙන් සුබ අස්න දේශනා කිරීම දෙවියන් වහන්සේම පැවරූ කාර්යයක් නිසාවෙන් එය පාරට්ටු කර ගැනීමකින් තොරව දිවි හිමියෙන් කැපවී ඉටු කළ යුතු කර්තව්‍යයක් ලෙස පෙන්වා දෙයි.

සියල්ලන් අතර නිවහල් අයෙක් වූවද බොහෝ දෙනෙකු සුබ අස්න වෙත දිනා ගන්නා පිණිස සියල්ලන්ගේ වහලෙක් වීම ශු. පාවුලු තුමා තෝරා ගෙන ඇත. ජේසුස් වහන්සේ ඉර බැසීමෙන් අනතුරුවද තමන් වෙත සුවය පතා එන අය සුවපත් කරමින් ද දුෂ්ඨාත්ම දුරු කරමින් ද සේවය සලසන අයුරු ශු. මාක් තුමා ගේ සුබාරංචිය තුළ මිශ්‍රණය වී තිබේ.

මෙහිදී අපගේ විශේෂ අවධානය යොමු විය යුත්තේ රෑ වන තුරු රෝගීන් සුවපත් කළ ද හිරු ඇහැරෙන්නට පෙර අවදිව ජේසුස් වහන්සේ හුදෙකලාව යාච්ඤාවේ නිමග්න වීම වෙතය. තමන් මෙලොවට ආ කාර්යය නොපිරිහෙලා ඉටු කරන්නට අවැසි දේව සබඳතාවය අත්‍යවශ්‍ය බවඑතුමාණෝ අපට පෙන්වා දෙන සේක. ශුද්ධ බයිබලය පුරාවටම අපට දැක ගත හැකි වන්නේ දෙවි පියාණන් වහන්සේ දීනයන් ඔසවා තබන දෙවි කෙනෙකු ලෙසය. අද දින මෙනෙහි කරන්නට නියමිත ශුද්ධ

ලියවිලි පාඨ ද ඒ බවට දෙස් දෙන බව සක් සුදක් සේ පැහැදිලි වේ. ජෝබ් තුමා, පාවුලු තුමා, ජේසුස් වහන්සේගේ බැහැපත් කම ගැන පරමාදර්ශයන් ය. කිතුනුවන් ලෙස බැහැපත්කම එසේත් නැතිනම් දීනතාවය නැමති ගුණාංගය අප ජීවිතය තුළ ඇති කර ගත යුතුමය. එවිට අප මෙලොවට ආ අරමුණ අපට දෙවි පියාණන් වහන්සේ එළිදරව් කරනු නිසැකය. එලෙසම ඒ කාර්යය අරමුණ අප තුළින් ඉටු වන්නට ඉඩදීමෙන් දෙවි පියාණන් වහන්සේගේ ආශිර්වාදය අප ජීවිත වලට කැපී පෙනෙන ලෙස ලැබෙනු නොඅනුමානය. ලෝක ව්‍යවහාරයේ දී දීනතාවය දුර්වලකමක් වුවද කිතුනු ඇසින් එය වරප්‍රසාදයක් වන්නේ දෙවි පියාණන් වහන්සේ දීනයන් නිසැකවම ඔසවා තබන නිසාමය.

Fifth Sunday in Ordinary Time.

First Reading. Job. 7: 1-4, 6-7.

About his life Job declares that it is hard and full of suffering. He equals it to the life situation of a hireling and a slave.

Second Reading. 1Cor. 9: 16-19, 22-23.

St. Paul speaks of his life. He is quite clear that he should serve the Lord at any cost. Though it is Paul himself who does everything, all honor and glory is to be given to the Lord because it is the Lord who has called him.

Gospel. Mk. 1: 29-39.

Jesus calls men to serve his as Apostles. He cures the sick and cast out demons. The people want Him to be with them. But Jesus is well aware of his mission. Therefore He goes to the other towns too to preach the Good News.

Reflection.

Today's readings show us the importance of total dedication that we should have for the Lord in our day to day lives. Whether we are called by our baptism or by a special call, once we are in the world we should be totally committed to the Lord. We may go through great suffering or our works may be unrewarded or we may be even tempted to

go our own way, the popular way; but if we are dedicated and are committed to the Lord, He will be our master and the way. Our total commitment is to spread the good News and to tell the people; God's plans for them; and therefore make them accept the will of god and be obedient to Him.
In today's first reading Job complainingly speaks about the works that he has to do for the lord. He equals it to the life of a hireling and a slave. His life is full of suffering and pain. All this is because he is faithful to the Lord. Amidst all suffering and pain Job remains committed and faithful to the Lord.
In today's second reading St. Paul speaks about his own life. He is called directly by the Risen Lord. As it is the Lord who has called him he has to do what the Lord wants him to do. Therefore he cannot boast about himself and there is no visible reward as such for him. But he is dedicated and is committed to the Lord. As a result he is satisfied to serve the Lord to whom he has dedicated his life.
In the Gospel of today Jesus cures the sick and cast out demons. But this is not His main mission. The possessed wanted to publicize Jesus in order to stop Him at as a miracle worker; but Jesus stopped them. Then again we see how people want Jesus to stay with them in order to cure their sick and to cast out the demons. Once again it's a temptation to stop His mission at the stage of a miracle worker. But Jesus is dedicated and committed to the Father. Therefore he goes out to the other towns in order to preach the Good News. He could have performed lot of miracles and thereby could have become popular. He could even have become a political leader or even a King but for Him His mission is more important because He is committed to His Father.
Let us keep in mind that we too are dedicated and are committed to the Lord. Let no suffering, rewardlessness nor temptations ever lead us away from the Lord's mission.

Aid Story.

A widow brought up 6 children of her own and adopted 12others.
A Lady reporter: "How did you manage to raise all these children and do it so well?"
Widow: "It's very simple. You see I am in partnership. One day long ago, I said to God; Lord I'll do the work and you do the worrying. And I haven't had to worry since."

Aid Story2.

A father was approached by his small son, who told him proudly. "I know what the Bible means!"

His father smiled and said, “Well, what do you mean, you ‘Know’ what the Bible means?”
“That’s easy, Daddy it stands for “Basic Instructions Before Leaving Earth.”

Fr. Ciswan De Croos.

Year of the Family.

The family is more sacred than the state, and men are begotten not for the earth and for time, but for heaven and eternity.(Pope Pius XI)